

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 28902.

Kl. 50 b, 3/01.

Stanisław Wojciechowski, Radość.

B02c, 4/30

Profilowane kamienie młyńskie.

Zgłoszono 7 maja 1937 r.

Udzielono 24 lipca 1939 r.

Wynalazek niniejszy polega na zastąpieniu dotychczas stosowanej szczeliny przemiałowej w kamieniach młyńskich szczeliną odmiennego kształtu, specjalnie wyprofilowaną, dzięki czemu można uzyskać większą wydajność i lepsze gatunki mlewa.

Na rysunku przedstawiono cztery odmiany profilowanych kamieni młyńskich w wykonaniu według wynalazku. Fig. 1 — przedstawia znany zespół kamieni młyńskich w przekroju poprzecznym. Fig. 2 — 4 przedstawiają w przekroju poprzecznym trzy zespoły kamieni młyńskich w wykonaniu według wynalazku.

Ogólnie stosowany kształt szczeliny przemiałowej w płaskich kamieniach młyńskich składa się z dwóch części *A* i *B* (fig. 1), z których część *A* w przekroju

poprzecznym posiada kształt trapezu, zwężającego się ku stronie zewnętrznej szczeliny, a część *B* — kształt prostokąta. W szczelinie części *A*, dzięki jej zwężaniu się, mlewo jest równocześnie rozdrabiane i rozcierane na cząstki. Cząstki te dopiero wówczas mogą wejść pomiędzy robocze płaszczyzny szczeliny części *B* i ulec dalszemu rozcieraniu, gdy wielkość ich zostanie w szczelinie części *A* doprowadzona do wymiaru, odpowiadającego wymiarowi szczeliny części *B*.

Rozcieranie cząstek mlewa w szczelinie części *B* ustaje, gdy cząstki te rozdrobione zostaną do wielkości, przy których tracą styk z trącą powierzchnią roboczą jednego z kamieni, a wówczas rozarte tylko częściowo zostają wyrzucone na zewnątrz siłą odśrodkową, nadaną im

wskutek ruchu obrotowego kamienia, i pod naporem dalszych cząstek mlewa, posuwających się od otworu kamienia ku jego obwodowi.

Profilowane kamienie młyńskie w wykonaniu według wynalazku nie wykazują wad znanych kamieni płaskich dzięki temu, że trące powierzchnie robocze kamieni profilowanych zawierają między sobą szczeliny przemiałowe R , S , T , stale zwiężające się ku wylotom C , E i F mlewa na obwodzie kamieni M , N (fig. 2 — 4). Wskutek tego na całej długości drogi roboczej następuje równocześnie rozdrabianie i rozcieranie cząstek mlewa, ponieważ cząstki te aż do chwili ich wylotu znajdują się stale w styku z trącymi roboczymi powierzchniami obu kamieni. Najwyższe miejsce szczeliny pomiędzy płaszczyznami roboczymi obu kamieni profilowanych znajduje się na obwodzie tych kamieni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Profilowane kamienie młyńskie, znamienne tym, że ich powierzchnie trące posiadają kształt stożków ściętych o jednakowej podstawie, lecz różnych wysokościach, dzięki czemu szczelina prze-

miałowa (R), powstała między liniami tworzącymi tych stożków zwięża się w kierunku od środka kamieni (M , N) ku wylotowi (C) na obwodzie kamieni (fig. 2).

2. Profilowane kamienie młyńskie według zastrz. 1, znamienne tym, że ich robocze powierzchnie posiadają kształt dwóch lub więcej stożków ściętych o coraz mniejszej podstawie, ustawionych jeden na drugim, wskutek czego powstają poszczególne części (G , H) szczeliny (S) położone jedna za drugą, przy czym wielkość kąta nachylenia linii tworzących tych stożków ściętych maleje w kierunku na zewnątrz ku obwodowi kamieni (M , N) (fig. 3).

3. Profilowane kamienie młyńskie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że ich robocze powierzchnie posiadają kształt stożków ściętych, których linie tworzące są wklęsłe lub wypukłe, wskutek czego przeciwległe zarysy powierzchni trących szczeliny przemiałowej (T) zawierają między sobą kąty zmienne, stale malejące w kierunku od środka ku obwodowi kamieni (M , N) (fig. 4).

S t a n i s ł a w W o j c i e c h o w s k i.

Fig. 1

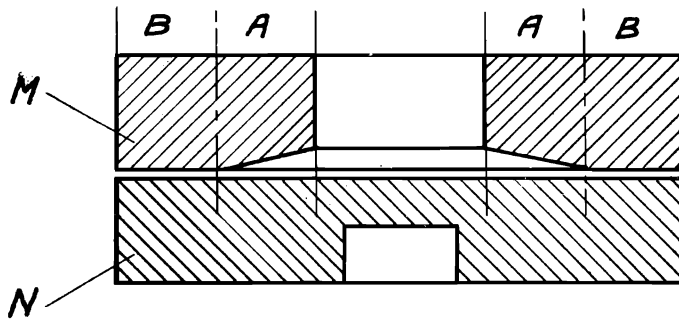

Fig. 2

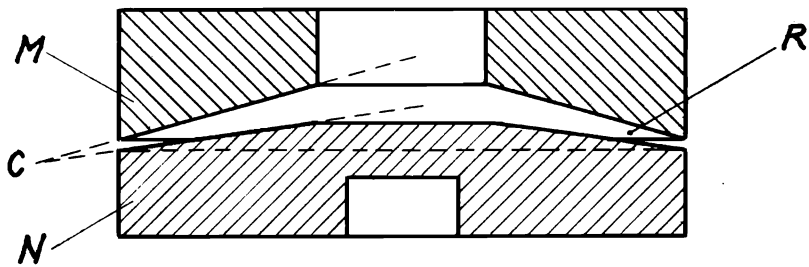

Fig. 3

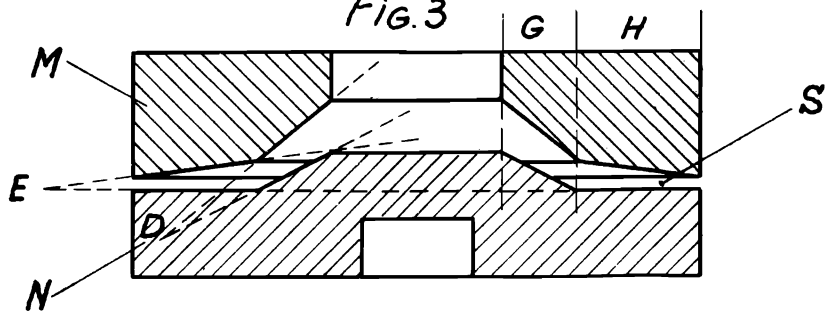

Fig. 4

